

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

w sprawie **J. K.** i innych

oskarżonej z art. 231 § 1 i 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2018 r.

wniosku o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w R.

z dnia 17 września 2018 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 37 k.p.k. przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w R. II Wydziału Karnego wpłynął akt oskarżenia przeciwko m.in. J. K., zatrudnionej w Sądzie Rejonowym w R. na stanowisku operatora ksiąg wieczystych, która została oskarżona o to, że:

1. w dniu 9 listopada 2015 r. w R. woj. [...] jako pracownik VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w R. przekroczyła swoje uprawnienia służbowe w ten sposób, że na prośbę A. O. dokonała nieuprawnionego sprawdzenia w dostępnych jej Ewidencjach Ksiąg Wieczystych nieruchomości posiadanych przez ustaloną osobę, a następnie o wyniku tego sprawdzenia poinformowała w/w, tj. o przestępstwo w art. 231 § 1 k.k.,
2. w dniu 16 listopada 2015 r. R. woj. [...] jako pracownik VII Wydziału Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w R. przekroczyła swoje uprawnienia służbowe w ten sposób, że na prośbę A. O. i M. T. dokonała nieuprawnionego sprawdzenia w dostępnych jej Ewidencjach Ksiąg Wieczystych nieruchomości

posiadanych przez ustaloną osobę, a następnie wynik tego sprawdzenia przekazała w formie papierowego wydruku w dniu 17 listopada A. O. w zamian za obietnicę korzyści majątkowej, tj. o przestępstwo w art. 231 § 2 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trafnie w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w R. wskazuje się, że rozpoznanie niniejszej sprawy przez sąd miejscowo właściwy mogłoby rodzić zarzuty co do obiektywizmu rozstrzygającego w sprawie sądu. W odczuciu społecznym stwarzać przekonanie o braku w tym sądzie warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Wprawdzie przepis art. 37 k.p.k., jako wprowadzający odstępstwo od zasady orzekania przez sąd właściwy, winien być stosowany wyjątkowo, nie może jednak budzić wątpliwości, że ma on zastosowanie m.in. wtedy, gdy ten sąd sam występuje w sprawie w charakterze pokrzywdzonego, a to stosownie do szeroko rozumianej zasady *nemo iudex re sua* (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 października 1991 r., sygn. akt III KO 109/91, i z dnia 10 stycznia 2007 r., sygn. akt V KO 107/06).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.